

DE OMGEKEERDE OCHTENDSPREUK

Ruediger Blankertz, 23 november 2006

www.menschenkunde.com/emsdetten

vert. Leonard Beuger

Ik zie rond in de wereld

Waarin een grote atoom-oven zichzelf in lichterlaaie verbrandt,

Waarin de dode resten van de oerknal, zinloos fonkelend, langs de zogenaamde hemel cirkelen,

Waarin nog niet geëxploiteerde delfstoffen op industriële toepassing wachten,

De planten ons tot voedsel dienen,

De dieren op een gruwelijke manier voor ons sterven,

Waarin het menselijk dier, ontzield,

In zijn onwetendheid niets anders doet dan zichzelf en de natuur verwoesten.

Ik schouw in het niets,

Dat mij innerlijk bedreigt.

Want god is dood,

En duisternis omgeeft mij hier aan alle kant,

In de lege wereldruimte daar buiten,

In het niets van het denkbeeldig Ik hier binnen.

En tot dat niets, waaruit ik ooit ben voortgekomen,

Wil ik mij vragend wenden,

Dat ik niet merken zal wat door mijzelf gebeurt met mij en met de wereld,

Dat het mij steeds gemakkelijker zal vallen om stevig en met overtuiging mee te werken aan

de ondergang van de mensheid en de wereld,

En dat ik dan uiteindelijk tenminste een beetje aardigheid zal mogen vinden in mijn povere bestaan.